593/00

Den 1. maj 2000 blev i sag nr. 51.653:

xxxx xx xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxxxx xxxxxxxx

mod

Tryggingarfelagið
Føroyar
Kongabrúgvin
P.O.Box 329
FO-110 Tórshavn

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne, der har autoforsikring i Tryggingarfelagið Føroyar, klager over selskabets behandling af en anmeldt skade.

Det fremgår af klagernes redegørelse for sagen, at det omhandlede køretøj – der blev forsikret i selskabet i maj 1999 – den 14/7 1999 påkørte klagernes andet køretøj, i hvilken forbindelse det omhandlede køretøj blev påført skade. Køretøjet blev herefter transporteret til et værksted og skaderne anmeldt til selskabet. Den 23/7 1999 besigtigede selskabets taksator køretøjet. Samme dag tilsendte selskabet klagerne en skrivelse, hvoraf fremgik, at skaderne ikke ville blive dækket over det andet køretøjs ansvarsforsikring, men over det omhandlede køretøjs kaskoforsikring med fradrag af selvrisiko på 3.000 kr. Selskabet bemærkede, at ansvarsforsikringen ikke omfattede skade på egne ting. Kort efter blev klagerne kontaktet af værkstedet, der meddelte, at taksatoren ikke ville godkende erstatning for en rusten motorramme, samt at reparation af bilen ikke ville blive påbegyndt, før der forelå en taksatorrapport. Klagerne rettede herefter henvendelse til taksatoren, der meddelte, at selskabet ikke ville erstatte den rustne motorramme, samt at sagen var afsluttet.

Ifølge klagernes redegørelse klagede de den 11/8 1999 til selskabet over, at køretøjet stadig var på værksted. De kontaktede senere selskabets overtaksator, der meddelte, at han ville besigtige køretøjet. Den 9/9 1999 modtog klagerne overtaksatorens taksatorrapport, hvoraf fremgik, at den rustne motorramme alene ville blive erstattet med 10%. Den 15/9 1999 klagede klagerne skriftligt til selskabet over erstatningsopgørelsen samt over, at reparationen af køretøjet ikke var blevet påbegyndt. Henvendelsen blev ikke besvaret, hvorefter klagerne kontaktede selskabets direktør, der henviste til Ankenævnet for Forsikring. I skrivelse af 28/9 1999 undskyldte selskabet dets sagsbehandling, samt at klagerne ikke straks var blevet orienteret om, at den rustne motorramme ifølge forsikringsbetingelsernes § 3, stk. c, ikke ville blive erstattet. Endvidere bemærkede selskabet, at sagen var blevet afsluttet den 23/7 1999, men genoptaget på grund af klagernes henvendelse, samt at klagerne kunne klage til Ankenævnet for Forsikring.

Klagerne er utilfredse med, at selskabet ikke vil betale fuld erstatning, og bemærker i den forbindelse, at det ikke er godtgjort, at årsagen til den rustangrebne motorramme skyldes vejrligets påvirkning. Endvidere er klagerne utilfredse med selskabets sagsbehandling samt utilfredse med, at de ikke blev vejledt om klagemuligheder.

Selskabet har i skrivelse af 2/12 1999 til nævnet anført: ”Forsikringen er tegnet med en fast præmie og med en selvrisiko på kr. 3.000. Det vil sige, at skaden vil ikke belaste forsikringspræmien. Forsikringstageren er utilfreds med, at der ikke ydes fuld erstatning for en rusten reservedel. I henhold til vores forsikringsbetingelser § 3 stk. c, omfatter kaskoforsikringen ikke skade, der er en følge af vejrligets påvirkning (f.eks. rust og frostsprængning) eller den forringelse af køretøjet, der er en følge af anvendelse, herunder slitage, stenslag på lak, ridser o.l.”

Nævnet har modtaget fotos af den rustne motorramme.

Forsikringsbetingelserne – der er udarbejdet i februar 1999 – indeholder bl.a. følgende bestemmelse: ”Kaskoforsikringen omfatter ikke: … c) skade, der er en følge af vejrligets påvirkning (f.eks. rust og frostsprængning) eller den forringelse af køretøjet, der er en følge af anvendelse, herunder slitage, stenslag på lak, ridser o.l.”

Forsikringsbetingelserne indeholder ikke oplysninger om klageadgangen til Ankenævnet for Forsikring.

Nævnet udtaler:
Nævnet må på baggrund af de fremlagte fotos lægge til grund, at motorrammen var nedbrudt af rust. Nævnet kan derfor ikke kritisere størrelsen af den udbetalte erstatning for motorrammen. Nævnet skal endvidere bemærke, at det ikke finder, at selskabet ved skrivelse af 23/7 1999 har afgivet et dækningstilsagn vedrørende rustskaden.

Vedrørende selskabets sagsbehandling har nævnet bemærket, at selskabet har taget klagernes kritikpunkter af selskabets sagsbehandling til efterretning og beklaget disse. For så vidt angår klagen over manglende klagevejledning finder nævnet det kritisabelt, at selskabet ikke på et tidligere tidspunkt end sket orienterede klagerne om klageadgangen til Ankenævnet for Forsikring.

Nævnet finder imidlertid ikke, at disse forhold kan medføre et andet resultat vedrørende det foreliggende spørgsmål om forsikringsdækning.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand